

Uitgave van Vereniging Woodbrookers Barchem

DECEMBER 2021

Woodbrookers Berichten

In deze WBB:

Verslag van weekend:
'De kwaliteit van leven'

In memoriam: Hansje van der Woude

Programma 2022

13

INHOUD

Ter Zake	4
Agenda	4
Van het bestuur	5
Verslag weekendcursus: 'De kwaliteit van leven'	6
Gedicht Marina de Jager-Muusse	10
In memoriam: Hansje van der Woude	11
Gedicht Václav Havel	12
<u>Programma 2022: Het wonder van betekenis</u>	
met Paul van Tongeren	13
Programma 2022: 2 x Schilderdagen 2022	15
Wat en wie bij de Woodbrookers	16
Over het lidmaatschap	17
Mutaties	17
Legaat	18
Colofon	18

VAN DE REDACTIE

Ter Zake

Toch weer een nieuwe WoodbrookersBerichten. Als er weinig in Barchem wordt samengekomen, kunnen we ook nergens over vertellen. Met veel verschuiven en annuleringen hebben er het afgelopen jaar toch twee cursussen plaatsgevonden. En één ledenvergadering. Door corona verviel de vergadering in januari. Pas in augustus kon er weer een ledenoverleg plaatsvinden, zij het in de grote douglaszaal, met 1,5 meter afstand.

De schilderdagen van februari werden geannuleerd, we mochten nog niet bij elkaar komen. In augustus weer wel en is er heel ontspannen geschilderd met zes deelnemers in de bibliotheek. En dat gaat in 2022 opnieuw gebeuren, in februari en in augustus.

In oktober konden we voor het eerst weer met een cursusgroep in de bibliotheek terecht. Met twintig personen gaat dat precies. De cursus Kwaliteit van leven was van maart doorgeschoven. We verdiepten ons met Ruud Bartlema in de levens van Martin Buber, Hendrik Werkman en Marc Chagall. Lees het verslag, dan kunt u daar een beetje van meegenieten.

En dan een aankondiging van het weekend in februari 2022, met de filosoof des vaderlands, Paul van Tongeren. Bart van der Elst slaagde er in deze inleider voor Barchem te reserveren, zij het maar voor één dagdeel. Maar ook al is de rest van het programma nog in de maak en dus ook nog niet bekend, toch hebben zich reeds vijf deelnemers ingeschreven. Als u er bij wilt zijn, wacht niet te lang met opgeven, want er kunnen niet meer dan twintig deelnemers in de bibliotheek!

Marijke Sondorp

AGENDA

1 - 4 februari 2022
Schilderdagen in Barchem

11 - 13 februari 2022
Weekendcursus Het wonder van betekenis

9 - 12 augustus 2022
Schilderdagen in Barchem

VAN HET BESTUUR

Soms blader ik in oude jaargangen van Barchemberichten. Vooral de verslagen over de cursussen van twintig jaar terug vind ik interessant. Waar gingen die weekends over, hoe werd het programma toen aangeboden en hoe werd dat door de deelnemers ervaren? Een tijdlang is het de gewoonte geweest om voor het schrijven van een cursusverslag iemand te vragen die voor het eerst bij de Woodbrookers kwam. Soms schonk deze welwillende nieuweling veel aandacht aan ‘de rest’: de voorspoedige reis, de hartelijke ontvangst bij de bus door de Commissie van Leiding, de verbazing over de eenvoudige slaaphuisjes, de sobere maar heerlijke maaltijden, het bos, de stoelen in de kapel, de samenstelling van de grijze groep en het dankwoord voor de leiding. En natuurlijk ook over de behandeling van het thema.

We vergeten wel eens dat voor iemand die voor de eerste keer deelneemt aan een Woodbrookersweekend, die voor het oog onbelangrijke zaken behoorlijke invloed kunnen hebben op het welbevinden. Tegenwoordig noemen we dat de ‘facilitaire aspecten’.

Nu, na bijna tien jaar Woodbrookehotel, vinden we het uitstekende luxe verblijf in het tegenwoordige hotel haast vanzelfsprekend. En dat is voor de leiding van een cursus heel, heel fijn! Die hoeft zich alleen maar bezig te houden met de groep en het programma. En soms staat er iemand van het hotel paraat om technische bijstand te geven. Hulde!

Tijdens de laatste lockdown wegens corona, zijn er opnieuw verbeteringen en aanpassingen gedaan in en om het hotel. Soms kleine veranderingen die zo natuurlijk zijn, dat het niet opvalt, zoals het nieuwe pad naar de parkeerplaats, dwars door het bos heen. Of het glazen scherm tussen de zithoek en de gang. Of de smalle vensterbankjes in de gang langs de lounge. Prachtig!

Helaas heeft die laatste lockdown er ook voor gezorgd dat er nu te weinig mensen zijn die in de horeca willen werken. We zien overal gedwongen sluitingsdagen in verband met personeelsgebrek. Ook in Barchem bij Woodbrooke. Voorlopig kun je er op zondag niet te recht. Voor het cursuswerk in de weekenden betekent dat een minimale inkorting van het programma: geen uitgebreide lunch maar een pakketje mee voor onderweg. Ach, er zijn ergere dingen en het weerhoudt het bestuur niet om met veel plezier een cursus te organiseren.

Marijke Sondorp, voorzitter Vereniging Woodbrookers Barchem

VERSLAG WEEKENDCURSUS

‘Kwaliteit van leven’

Datum: 22 – 24 oktober 2021

Inleider: Ruud Bartlema

Het uitgangspunt in dit themaweekend van 22 – 24 oktober was het boek van Theo Witvliet, *Kwaliteit van leven*, met als ondertitel *Het humanisme van Martin Buber*.

Theoloog Ruud Bartlema behandelde deze dagen de kernvraag ‘Hoe de mens omgaat met de maatschappij waarin hij leeft’. Wat doet de mens met zijn leven, wat streeft hij na, waar zet hij zich voor in? Hoe zorgt hij zelf voor de kwaliteit die hij aan zijn leven wil geven?

Bartlema vertelde over mensen die in hun leven voor ‘kwaliteit’ kozen, hun idealen nastreefden en daarbij vooral trouw bleven aan zichzelf. Hij had in zijn functie van predikant nooit ‘waarheden’ kunnen verkondigen die hij persoonlijk niet kon beamen.

Aan bod kwamen Martin Buber, Israël Ben Eliëzer, Hendrik Werkman en Marc Chagall.

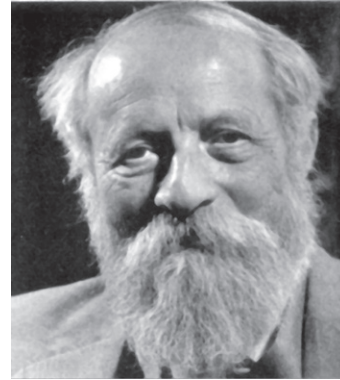
De film Yentl had als thema de worsteling om trouw te blijven aan je eigen ik, je eigen eerlijkheid.

Buber

Op de vrijdagavond stond rabbijn Martin Buber, (1878-1965) centraal.

Buber groeide op bij zijn grootouders in Lemberg, studeerde onder meer in Wenen en Berlijn. Hij verdiepte zich in het chassidisme, de mystieke stroming van het Oost-Europese jodendom. Hij kwam in aanraking met het zionisme en

Martin Buber

publiceerde zijn opvattingen over het zionisme in het blad *Der Jude*: ‘Geen aparte joodse staat en cultuur’.

Bij het chassidisme gaat het niet om dogma’s, niet om de uitleg van de leer die het leven van de gelovigen bepalen. Het gaat om de innerlijke, mystieke ervaring van de mens zelf. In alles kun je de aanwezigheid van God ervaren en door zelf na te denken tot doordacht handelen komen.

Een belangrijk thema bij Buber is de ontmoeting en dialoog van mens tot mens, de relatie. Bij mis-moeting leven we langs elkaar heen.

Tussen 1916 en 1923 verschenen de verschillende versies van Bubers werk *Ich und Du*, waarin hij zijn opvattingen over het ontmoeten verder uitwerkt.

De grondhouding bij een echte ontmoeting is open, je wendt je tot de ander zonder te weten hoe de ander zal reageren. Naast het grondwoord ik – jij is er een ik – het, de wereld om ons heen zoals we die ervaren. Die wereld bestaat uit dingen, gebeurtenissen en ook mensen.

Buber herschreef de legenden van Baalsjem. Deze Jiddische overgeleverde verhalen gaan over rabbi Israël Ben Eliëzer,

die door zijn volgelingen Baal Sjem Tov (de meester van de wonderbaarlijke godsnaam) werd genoemd. Hij was de grondlegger van het chassidisch jodendom. Buber wilde hiermee een verbinding maken tussen het Oost-Europese jodendom en het Westen.

Hendrik Werkman heeft tijdens WOII deze legenden, die hem zo raakten, verbeeld in twee ‘suites’, twee keer tien verhalen.

Na deze lezing van Bartlema bestudeerden we samen enkele bladzijden uit het boek *Kwaliteit van leven*, een gedeelte waarin Martin Buber kiest voor een utopisch socialisme, waarbij de verwerkelijking centraal staat. Het behoud van eigen identiteit en respect voor de ander zijn voorwaarden om met elkaar in min of meer gezamenlijke ruimtes te leven. Voor Buber betekende gemeenschap dat je persoonlijke, culturele, etnische of religieuze tegenstellingen niet uit de weg gaat maar elkaar blijft accepteren. In verschillende samenlevingsgroepen stellen mensen zich in dienst van de anderen, zonder eigenbelang.

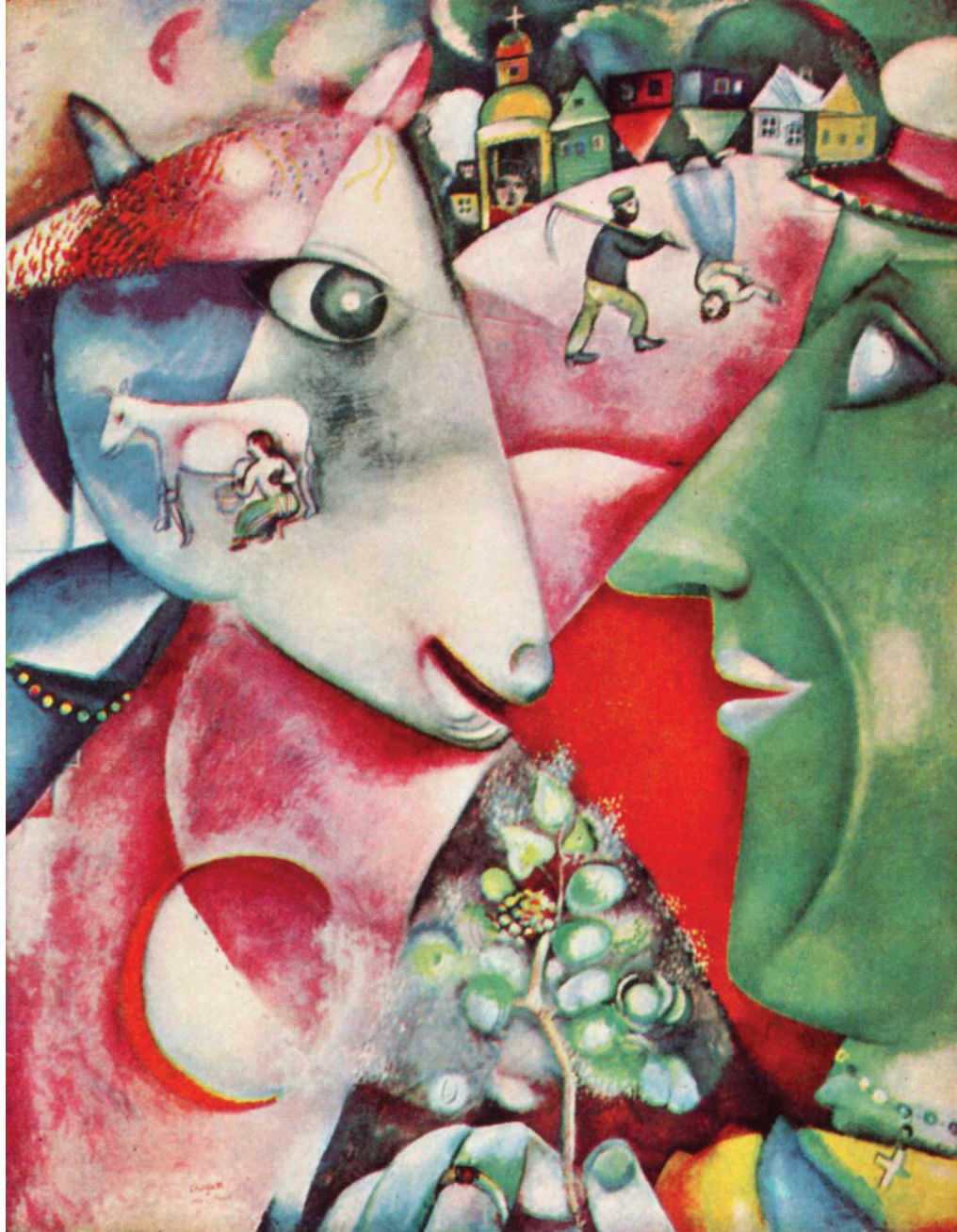
Werkman

Op zaterdagmorgen keken we naar de druksels van Hendrik Werkman (1882 – 1945). Bartlema vertelde de geschiedenis van deze letterzetter en kunstenaar. Hij nam deel aan de verzetsgroep van Ate Zuithoff, August Henkels en Adria Bruning, die in het literaire tijdschrift *De blauwe schuit*, op verkapte wijze kritiek gaven op het nazibewind. Werkman zorgde tevens voor de illustraties. Ook pleegde hij op zijn eigen manier verzet door de legenden van Baalsjem in beeldvorm te verspreiden. Bij enkele afbeeldingen vertelde Bartlema de bijhorende legende.

In maart 1945 werd Werkman opgepakt en zijn kunst ‘entartert’ verklaard. In april van dat jaar werd hij gefusilleerd.

Werk van Hendrik Werkman

Chagall

Zaterdagmiddag besteedden we aan Marc Chagall (Mosje Segal, 1897 – 1985). Aan de hand van geprojecteerde schilderijen vertelde Bartlema over het leven van Chagall. Dat begon met de beschrijving van zijn geboortestreek rond Vitebsk, in het huidige Wit Rusland, waar het antisemitisme al eeuwen de grootste bedreiging was.

In Vilnius, wat ‘het Jeruzalem van Litouwen’ aan het eind van de 19e eeuw werd genoemd, was bijna 40% van de bevolking orthodox joods. In de kunst was het voor joden niet toegestaan mensen af te beelden. Maar bij de chassidische stroming gebeurde dit wel. Chagall schilderde zijn leven lang herinneringen uit zijn jeugd en nam de vrijheid mensen en dieren af te beelden zoals hij dat wilde. We zien de muzikanten, de rabbijnen, de geit en de haan steeds opnieuw. En zijn persoonlijke leven met zijn vrouw Bella, zijn jeugdherinneringen, zien we steeds terug. Via zijn leraar Jehuda Pen leerde hij iconen bestuderen als portretten. Hij bestudeerde bijvoorbeeld de iconen van de heilige familie, waardoor hij met de verhalen van het christendom kennismakte. Hierdoor betrok hij de figuur van Jezus in de joodse traditie. Zo maakte hij later de afbeeldingen van Bijbelverhalen, zowel uit het oude als het nieuwe testament.

Alle afbeeldingen en kleuren in zijn werk lijken zeer symbolisch en worden ook zo uitgelegd. Maar Chagall zelf hield er niet van wanneer het religieuze of symbolische aspect in zijn werk benadrukt werd.

Hij veranderde zijn uitgesproken joodse naam in Marc Chagall. In 1911 verhuisde hij naar Parijs. Hij kwam in contact met het werk van onder meer Matisse en Picasso, maar doordat hij geen Frans sprak was er geen werkelijk contact. Eigenlijk werden de kunstenaars elkaars concurrenten. Wel had hij goed contact met de dichter Apollinaire. Zijn eigen

VERVOLG VERSLAG

invalshoek bleef hij trouw: datgene schilderen wat er met jou en je omgeving gebeurt of gebeurd is. Dit is te zien in *Ik en mijn dorp* met de boeren, de rabbi's, de bloemen, vogels in een grote mengeling van kleuren en lijnen door het hele vlak heen. In zijn schilderij *Het gezicht op Parijs* door het venster, liet hij zien hoe voor hem de wereld op dat moment op zijn kop staat. Zijn schilderij *Herfstliefde* werd godslasterlijk beoordeeld en geweigerd voor een tentoonstelling in de Salon.

In 1914 kreeg hij een solotentoonstelling in Berlijn en daarna ging hij terug naar Rusland en trouwde in 1916 met Bella. Na de oorlog vertrokken zij samen naar Parijs. Hij kreeg daar in 1928 de opdracht de Fabels van Jean Fontaine te illustreren en vervolgens in 1931 de Bijbelverhalen. Door zijn Franse omgeving werd hij, toen het financieel niet goed ging met dat land, op de eerste plaats gezien als jood en niet als schilder. Hij kreeg antisemitisch commentaar op zijn werk, zoals op zijn verbeelding van de fabels: Alleen een niet-jood en Fransman zou de fabels kunnen begrijpen.

Na het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog vluchtten Bella en hij en hun dochter in 1941 naar New York. Daar stierf Bella in 1944.

In 1947 keerde hij terug naar Frankrijk en vestigde zich in 1950 in Sant Paul de Vence. Naast het schilderen ontwikkelde hij andere disciplines, zoals keramiek en glas in lood. In 1963 begon hij aan de beschildering van het plafond van de Opera in Parijs. Daar kwam veel commentaar op. Hij was inmiddels Frans staatsburger, maar werd toch gezien als een vreemdeling.

Deze middag besloten we met het luisteren naar jiddische muziek van Gebirtig.

VERVOLG VERSLAG

Zaterdagavond keken we naar de film Yentl. Het verhaal van Singer speelt in het Poolse Pechov omstreeks 1900. Dochter Yentl van Rebbe Mendel bestudeert met haar vader de Talmoed, met gesloten gordijnen, omdat leren voor vrouwen verboden is. De burens mogen het niet merken, ‘terwijl God allang zijn goedkeuring gaf’.

Na de dood van haar vader verkleedt zij zich als jongen, Anshel, en gaat studeren aan de Talmoedschool. Raakt bevriend met Avigdor, die verloofd is met Hadass. Dit huwelijk gaat niet door, Avigdor wil dat Anshel met Hadass trouwt. Anshel, Yentl, is verliefd geworden op Avigdor, maar treedt toch in het huwelijk met Hadass. Dit alles vraagt om moeilijkheden over haar ware identiteit. Zij kiest ervoor de waarheid te vertellen aan Avigdor. Na haar scheiding van Hadass vertrekt zij naar Amerika om haar uiteindelijke doel, de bestudering van de Talmoed, te bereiken.

De steeds terugkerende zin in de film ‘Bij het doen en handelen naar eigen inzicht trekken we de gordijnen dicht, terwijl God het er allang mee eens is’, is in het kader van dit weekend bepalend en ondersteunend. Dus doe de gordijnen maar open.

De titel van dit studieweekend was *Kwaliteit van leven*. Wat heeft het ons gebracht? Omdat in de lezingen het woord ‘Kwaliteit’ weinig expliciet aan de orde was gekomen, leek het daar niet om te gaan. Door het hoge tempo van Bartlema, de hoeveelheid informatie, de volledigheid en de tussentijdse toevoegingen viel de onderliggende strekking van de verschillende levensverhalen misschien niet op, maar ‘Als je er in slaagt dat wat je wilt te bereiken, mag je van kwaliteit van leven spreken’. Die voorbeelden van dat streven kan een aanmoediging zijn, wellicht ook een opdracht. Zowel bij Buber, Werkman en Chagall hebben we deze strijd gezien en de wil om van de chaos in de wereld een eenheid te maken.

M.S.

10

GEDICHT

*Gemaakt na het volgen van weekendcursus
‘Kwaliteit van leven’*

*Mensen die ik gisteren pas ontmoette
Moe van hun werk of van de reis
Mat, gespannen, hongerig.*

*Vandaag bewegen ze anders en
Hun stemmen zingen het lied
Van verlangen naar een aardige wereld*

*Ik dacht ook dat het een droom was
Een wereld van vrije geesten
Maar ik zing hun lied op weg
Naar huis.*

*Marina Jager – Muusse
24 oktober 2021*

IN MEMORIAM

HANSJE VAN DER WOUDE

Donderdag 28 januari 2021 was ik met onze penningmeester Ariepieter Versloot aanwezig in Heiloo bij de afscheidsdienst van onze oud-voorzitter Hansje van de Woude.

De uitvaart vond plaats in besloten kring.

Uit de kring van de familie sprak zoon Rienk Jan wel heel beeldend over zijn moeder. Hij vertelde een verhaal over zijn verjaardag (10j) op zondag vlak voor de kerkdienst die voorgegaan werd door vader AEbele in de gereformeerde kerk te Lisse. Een uur voor de dienst zou beginnen, meldden zich twee ouderlingen, die na de zwarte koffie, Hansje adviseerden met haar werk te stoppen en meer aandacht te geven aan de opvoeding van de kinderen, ook moest Hansje er op toezien dat de prachtige kastanjeboom, een ware schepping van de Heere, niet geteisterd werd door de voetbal van Rienk Jan. Hansje hoorde de ouderlingen aan en bleef koffie schenken tot het advies haar bereikte ook AEbele er namens hen op te wijzen dat hij de laatste tijd de Here Jezus wel erg weinig in zijn preken noemde. Met duidelijke hand werden de ouderlingen naar de voordeur begeleid. Hansje vroeg na de verjaardagsappeltaart aan AEbele in de eerste zinnen van zijn preek, die dag, de Here Jezus minstens 10 keer te noemen en daarna in het geheel niet meer. Hetgeen geschiedde.

Annemarieke verhaalde o.a. van het lekenspel: de Ster van Bethlehem van Martinus Nijhoff, waar Hansje als jong meisje in de kerk van Lochem een rol in speelde en waar zij trots op was. Waar de “hemel de aarde raakt”, was het motief in de woorden van Annemarieke.

Door deze twee herinneringen, zagen wij de ons zo bekende en geliefde Hansje voor ons opdoemen in Barchem. Zij was een duidelijke voorzitter, die het niet doorgaan van de verkoop van het Woodbrookershuis in 1997, koesterde en later de aanzet gaf tot de uitbreiding van het huis en de bouw van 4 studio’s.

De identiteit van de Vereniging, ‘door onderlinge ontmoeting, in een geest van openheid en religieuze verbondenheid en maatschappelijke betrokkenheid, bij te dragen aan persoonlijke verdieping en aan bezinning op de maatschappelijke verantwoordelijkheid’, werd door Hansje altijd omgezet in praktisch handelen. Een ontmoeting in openheid, ondogmatisch, in religieuze verbondenheid. Een werkelijke ontmoeting, die alleen vorm kon krijgen door dialoog.

Zij werd voor AEbele Gereformeerd, maar bleef haar hele leven een Woodbrooker en Christen Socialist.

De ouderlingen uit Lisse wilden ‘opleggen’ en dan was je bij Hansje aan het verkeerde adres.

Stil liepen we achter de baar met de familie, naar het graf waar zij begraven werd bij AEbele, die november 2020 overleed.

Terug in de Ter Coulsterkerk spraken we kort met de organist, Gerard Leegwater. Hij was ook degene die vorm gaf aan het muzikale Bach cadeau, Hansje aangeboden toen zij haar voorzittersrol beëindigde (2005).

We hadden even het gevoel dat de hemel de aarde raakte.

Cees Otto

11

GEDICHT

*Diep in onszelf dragen we hoop:
als dat niet het geval is,
is er geen hoop.*

*Hoop is de kwaliteit van de ziel
en hangt niet af
van wat er in de wereld gebeurt.*

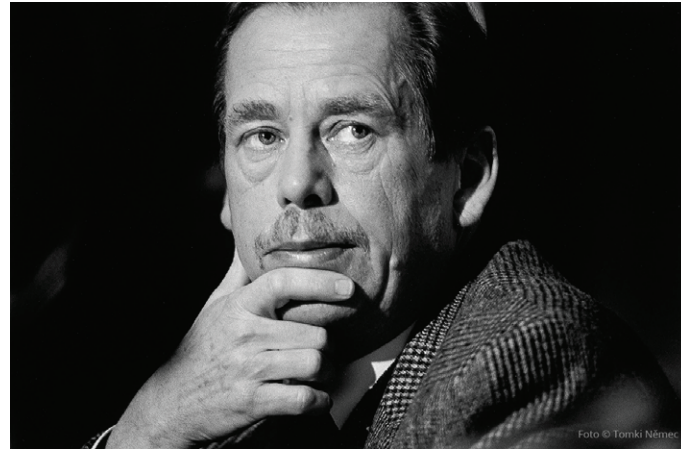
*Hoop is niet te voorspellen of vooruit te zien.
Het is een gerichtheid van de geest,
een gerichtheid van het hart,
voorbij de horizon verankerd.*

*Hoop
in deze diepe krachtige betekenis
is niet het zelfde als vrengde
omdat alles goed gaat
of bereidheid je in te zetten
voor wat succes heeft.*

*Hoop is ergens voor werken
omdat het goed is,
niet alleen omdat het kans van slagen heeft.*

*Hoop is niet hetzelfde als optimisme
evenmin overtuiging
dat iets goed zal aflopen.
Wel de zekerheid dat iets zinvol is
afgezien van de afloop,
het resultaat.*

Václav Havel

*Václav Havel
Foto: Tomki Nemic*

PROGRAMMA: CURSUSWEEKEND

'Het wonder van betekenis'

Mensen zijn betekenis-wezens: ze onderscheiden zich van andere levende wezens doordat ze niet slechts prikkels ontvangen en registreren, maar ook betekenissen verstaan en aan elkaar te verstaan geven.

In een tijd en omgeving als de onze wordt dit belangrijke aspect van mens-zijn bedreigd vanuit twee kanten: enerzijds vanuit een toenemende verwetenschappelijking van ons wereldbeeld en onze dagdagelijkse manier van spreken, anderzijds (maar met het eerste verbonden) vanuit een sterke subjectivering van alles wat niet tot de orde van de feiten behoort, maar tot de orde van de 'mening' wordt gerekend.

De filosofie heeft als belangrijkste taak de wereld van de betekenis te beschermen.

Dat is volgens Paul van Tongeren wat Plato bedoelde toen hij de opgave van de filosofie omschreef als sooidzein ta phainomena (de fenomenen redden).

In dit weekend werkt Van Tongeren deze stelling uit in een lezing en illustreert dat met een reflectie over de betekenis van vriendschap en andere existentiële ervaringen. Hij neemt stelling tegen vormen van dogmatisme en relativisme.

Deze thematiek heeft hij samen met Marc van Dijk uitgewerkt in het boek *Het wonder van betekenis*.

Datum: Vrijdag 11 februari 17.00 uur
Zondag 13 februari na de lunch
Gastheer: Bart van der Elst
Prijzen: Hotelkamer 1 persoons 340 euro p.p.
Hotelkamer 2 persoons 320 euro p.p.
Aanmelden: masondorp@solcon.nl of 0341-353717
Woodbrookers ontvangen 10% korting

PROGRAMMA 2021: CURSUSWEEKEN

SCHILDERDAGEN IN BARCHEM

Wat heeft toch dat schilderen met het gedachtegoed van de Woodbrookers te maken? In de jaren '60 bezocht ik de expressiecurssussen bij de Woodbrookers. Wanneer je 16 jaar was geworden mocht je in Barchem zelfstandig, zonder aanwezigheid van je ouders, deelnemen aan een cursus.

De expressiecurssussen werden georganiseerd voor alle leeftijden. Je kon kiezen uit verschillende disciplines, meestal muziek, toneel en dans en beeldend werken. Alle activiteiten stonden in het licht van een gezamenlijk thema, gekozen door de CvL, de commissie van leiding. Soms was dat een Griekse mythe of Bijbelverhaal. De beeldende groep werkte in het atelier, wat nu de plek is voor tuingereedschap. De muziek oefende in de kapel; er waren zeker tien mensen die een eigen instrument bij zich hadden. En in de conversatiezaal, nu het restaurant, werd toneel gespeeld, met eigen teksten, geïnspireerd door het thema. Alle groepen hadden de hele week begeleiding van vakmensen, zoals bijvoorbeeld beeldend kunstenaar Eef van Maanen.

Ik mocht daar ook bij zijn. Ik ervaarde dat dit samen schilderen of boetseren een prachtige manier was om je in alle rust te bezinnen. Gewoon nadenken over het leven, dat ingewikkelde tienerleven, terwijl je met je handen bezig bent. Soms ging je spontaan met iemand anders daarover praten. Bovendien hing er aan het gemaakte werk geen beoordeling vast. Het was goed wat ik maakte. En dat wat de anderen maakten was eveneens goed. Dat gaf vrijheid en acceptatie. Dat gebeurde ook bij de andere groepen, bij de muziek, en het toneel.

Vrijdags was er een presentatie voor elkaar, van alles wat we die week bedacht en gedaan hadden. Beslist geen 'bonte avond' met lachen, gieren, brullen. Wel een kleurrijk gezamenlijk gebeuren!

Ik had er toen, als tiener, nog geen woorden voor, maar nu zou ik het omschrijven als onderlinge ontmoeting in een geest van openheid en maatschappelijke betrokkenheid. En misschien wel religieuze verbondenheid, vooral bij die nachtelijke gesprekken die voortvloeiden uit de werkzaamheden van overdag.

Bij de schilder dagen proberen we op eenzelfde manier te werken. Maar dan in een kleine groep van zeven deelnemers. We doen het rustig aan, want we zijn geen 16 meer. We ontdekken de eigen mogelijkheden, nemen de tijd voor onszelf en voor elkaar. We ontmoeten.

Schilderen in Barchem 1

Datum: Dinsdag 1 februari voor de lunch

Vrijdag 4 februari na de lunch en/of

Gastvrouw: Marijke Sondorp

Schilderen in Barchem 2

Datum: dinsdag 9 augustus voor de lunch

vrijdag 12 augustus na de lunch

Gastvrouw: Marijke Sondorp

Aanmelden: masondorp@solcon.nl of 0341-353717

Woodbrookers ontvangen 10% korting

Prijzen: de prijzen, tussen de 470 en 570 euro zijn afhankelijk van het aantal deelnemers op basis van vol pension en materialen.

Wat en wie bij de Woodbrookers?

Wanneer mensen voor het eerst de naam Woodbrookers horen, vragen zij altijd om nader uitleg. De naam van de vereniging zegt inhoudelijk niets over het doel. Woodbrooke is een landgoed bij Birmingham, waar de Quakers bij elkaar komen. Leidse studenten theologie en filosofie zijn daar aan het begin van de vorige eeuw op bezoek geweest. Zij waren zeer onder de indruk van de open sfeer tijdens de conferenties en de rust om met elkaar te discussiëren over de zin van het leven en de verantwoordelijkheid voor de maatschappij. Zij hebben daarnaast ervaren hoe het is om met elkaar stil te zijn. Dat wilden zij in Nederland ook. En zo zijn Karel Roessingh en later diens leerling Willem Banning voortrekkers geweest van het werk van de Woodbrookers.

Ter illustratie een deel van de statuten van de Vereniging Woodbrookers Barchem:

NAAM, ZETEL EN DUUR

Artikel 1

1. De vereniging draagt de naam ‘Woodbrookers Barchem’. Zij is opgericht onder de naam ‘Vereeniging Woodbrookers in Holland’ op acht en twintig december negentienhonderd acht. Zij is voortgekomen uit het Quakersettlement Woodbrooke.
2. De vereniging heeft haar zetel te Barchem, gemeente Lochem.
3. De vereniging is aangegaan voor onbepaalde tijd.

DOEL EN MIDDELEN

Artikel 2

De vereniging heeft tot doel door onderlinge ontmoeting in een geest van openheid, religieuze verbondenheid en maatschappelijk betrokken zijn bij te dragen aan persoonlijke

verdieping en aan bezinning op de maatschappelijke verantwoordelijkheden.

Artikel 3

Zij tracht dit doel te bereiken door:

- a. het houden of doen houden van cursussen, retraites, lezingen en besprekingen;
- b. het leggen en onderhouden van contacten met verwante instellingen en het deelnemen aan samenwerkingsverbanden terzake;
- c. het leggen en onderhouden van internationale contacten;
- d. de uitgave van geschriften;
- e. alle andere wettige middelen, die aan het doel bevorderlijk kunnen zijn.’

Die sfeer tijdens de cursussen wordt gekenmerkt door een ondogmatische houding. De Vereniging heeft allerlei lijnen naar maatschappelijke groepen, maar valt niet onder auspiciën van een geloofsrichting of politieke overtuiging.

In het verleden zijn er in Barchem allerlei conferenties geweest van vrijdenkers en voormannen, die zich bij de Woodbrookers terugtrokken om zich te bezinnen op fundamentele besluiten. Maar de besluiten voor het oprichten van een politieke partij, of een omroepvereniging, werden wel bij maar nooit namens de Woodbrookers genomen.

Dat samen praten over belangrijke keuzes in ieders persoonlijk leven gebeurt nog steeds in Barchem, lees hiervoor het programma!

Over het lidmaatschap van de Vereniging Woodbrookers Barchem

Als u zich wilt aansluiten bij de vereniging bent u van harte welkom als aspirant-lid:

- U ontvangt de periodieke nieuwsuitgave van de Woodbrookers, de WoodbrookersBerichten
- U ontvangt een reductie van 10% bij deelname aan cursussen van de Woodbrookers en bij logies in het hotel buiten de cursussen om
- U betaalt een jaarcontributie van € 32,50

Na een jaar kunt u lid met stemrecht worden. Dit gaat automatisch als er in het aspirantjaar geen bezwaren over uw lidmaatschap zijn gemaakt door leden van de vereniging. U gaat dan € 65,- betalen. U ontvangt uitnodigingen voor de ledenvergaderingen en de jaarverslagen naast het bovengenoemde.

En als u geen lid wilt worden, of wilt blijven, maar u draagt het werk van de Woodbrookers wel een warm hart toe, dan kunt u voor € 25,- per jaar donateur worden. In dat geval wordt u net als de leden op de hoogte gehouden van het verenigingswerk via het bulletin, alleen krijgt u geen korting bij deelname.

U kunt zich bij de administratie aanmelden via: adm@woodbrookers.nl

Het bankrekeningsnummer is NL57 INGB 0000 9300 00

Mutaties

Mutaties vanaf december 2020

Aangemeld als vriend

- * L. van den Berge
- * P. Middelkoop
- * M. Zebregs
- * H. Hartogs – Sieswerda en H. Hartogs

Afgemeld als lid

- * W.H.C. ten Hoorn

Overleden

- * E. de Haan
- * A. ten Hoorn - Smit
- * J.H. van der Woude - Wiggers

Legaat of erfstelling

Wie de Vereniging Woodbrookers Barchem een warm hart toedraagt, kan ons werk steunen met een legaat of erfstelling. De Vereniging Woodbrookers Barchem is een zelfstandige rechtspersoon. Het maken van een legaat of erfstelling geschiedt bij testament. Een beschikking ten behoeve van de Vereniging Woodbrookers Barchem kan bijvoorbeeld luiden: 'Ik legateer, vrij van rechten en kosten, aan de Vereniging Woodbrookers Barchem een bedrag van euro ...' Het is mogelijk aan een dergelijke beschikking een bepaalde bestemming te verbinden.

Zij die een schenking aan onze vereniging willen doen, kunnen over de vorm waarin dit kan geschieden contact opnemen met AriePieter Versloot, telefoon 0299-655557.

Colofon

WoodbrookersBerichten

Tijdschrift van de Vereniging Woodbrookers Barchem.
ISSN 2405 -5638.

Administratie

Peppelerweg 21, 3881 XJ Putten
Telefoon 0341-353717
E-mail: adm@woodbrookers.nl
Website: www. woodbrookers.nl

Opgave voor cursussen

Opgeven kan per post: Peppelerweg 21 3881 XJ Putten, per telefoon 0341 -353717, of mail masondorp@solcon.nl, o.v.v. de cursusnaam en door een gedeelte van de cursusprijs ad € 15,00 als inschrijfgeld over te maken op rekeningnummer NL57 INGB 0000 9300 00 van Vereniging Woodbrookers Barchem.

De cursussen vinden plaats in het Woodbrooke Landgoedhotel Woodbrookersweg 1, 7244 RB Barchem, 0573 - 441734

Bestuur vereniging

Marijke Sondorp (voorzitter), AriePieter Versloot (penningmeester), Bart van der Elst en Dores Lignac.

Redactie WoodbrookersBerichten

Marijke Sondorp

Kopij WoodbrookersBerichten

Peppelerweg 21, 3881 XJ Putten
Telefoon 0341-353717
masondorp@solcon.nl

Vormgeving

Mans57, Lochem, 06 5168 2755

Vereniging Woodbrookers Barchem

Al in 1913 werden er cursussen georganiseerd op het landgoed in Barchem, waar kort daarna het Woodbrookershuis verrees. Nog steeds organiseert de Vereniging Woodbrookers Barchem een eigen cursusprogramma. Het accent ligt op levensbeschouwelijke, culturele en maatschappelijke verdieping.